

Радмила Јовановић

КАРАКОНЦУЛА*

* нечиста сила по паганском веровању, из Вујаклије – (тур. Караконцолос) –
утвара, авет, страшило

РАДМИЛА ЈОВАНОВИЋ је рођена 24. 10. 1977. године у Београду. Основну школу је завршила у Београду. Ишла у драмску секцију Радио Београда у групи Мике Алесића. Средњу школу је завршила у Лос Анђелесу. Завршила мајсторку класу глуме у класи Бате Миладиновића. Студирала филозофију. Апсолвент на драматургији, у класи Сенише Ковачевића, Академије уметности “Браће Караџић”.

До сада написала:

Радио драма: *Стаклена соба* изведена 2002. године на Радио Београду.

Позоришне драме: *Повраћина карића за снове, Неусели покушај колективног самоубиства, Вечна маска, Караконџла.*

ТВ драме: *Весела киша, Е – веза.*

Играно-документарни филм: *Жена чежњиве коже*, посвећен песницињи Гордани Стошић.

Два филмска сценарија: *Повраћина карића за снове, Фрик.*

ТВ-серије: *Лейомир Брља* изведена 2002 године на Телевизији Вршац, *Прекид*, изведена 2004 године на БК- телевизији.

Дечији комад: *Појај и Олива балерина*, тренутно се изводи у дечијем позоришту “Бакине приче”.

Објављивала песме у Лос Анђелесу за часопис LA-youth.

Живи и ради у Београду.

Радмила ЈОВАНОВИЋ

КАРАКОНЦУЛА

ЛИЦА

БРАТИСЛАВ, звани Бата, 31 година, песник и писац

НЕМАЊА, 34 године, брат Братислава, наставник српског језика

НАДЕЖДА, 50 година, професорка

ТАТЈАНА, 30 година, новинар

АНЂЕЛА, 25 година, девојка са села

Дешава се сада и овде.

Двособан сџан у сџарој ѓредрајној зџради. Налази се у ширем ценџру Беоџрада. Радња драме се дешава у дневној соби, двособноџ сџана.

Дневна соба.

Десно у уџлу налазе се врајџа која воде у друџу собу. Поред су врајџа која воде у кухињу. Лево су двоја врајџа, једна су улазна, а друџа за кујайџило. У ѓозадини собе су ѓрозори. Прозори су без завеса, на њима су сџушџене дрвене ролейџне. Са сџране собе уз десни зид се налазе ѓолице са књиџама и радни сџо. Све књиџе на ѓолицама су уредно ѓореџане, али ѓрејџуне ѓаучине и ѓрашине. На радном сџолу налази се сџарији модел комјџуџера. Поред сџола обична дрвена сџолица. Поред ѓрозора се налази велики кауч. На њему је ѓосџељина уредно заџеџнуџа, али исфлекана и сџара. Поред улазних врајџа налази се чивилук. Између улазних врајџа и кујайџила је зидни сџџ – кукавица. На средини собе налази се велика, сџара фойџеља. Фойџеља има ѓресвлаку која ѓрекрива њене ноџаре до ѓода. Поред фойџеље је мали сџочић. На њему се налази мала ламџа, сџари радио и бокал са водом.

1. СЦЕНА

Мрак у соби. Бајџа седи у фойџељи. Глава му је ѓоџнуџа на доле. Изџледа као да сџава. Звоно на улазним врајџима. Звоно звони неколико ѓуџа. Бајџа ѓолако ѓодиџе џлаву. Гледа буновно исџред себе. Не реаџује на звоно. Пали ламџу, која јако слабо освейџава собу. Тресе џа џрозница. Трља руке, ѓокушава да их заџреје. Пиџа рукама иза себе. Скида са наслона фойџеље џемџер. Облачи џа. Звоно ѓресџаје да звони. Неко луџа на врајџа. Бајџа са сџочића узима бокал са водом и исџија дуџо. Сџушџа бокал. Луџање на врајџима је све јаче. Бајџа ѓоџледа на ѓренуџџак ка врајџима. Вади ѓакло џигарейџа из џейџа, чују се женски кораци (високе ѓошџейџице) исџред врајџа. Кораци се ѓолако удаљавају. Зидни сџџ Кукавица оџкуцава дванаесџи ѓуџа.

2. СЦЕНА

Дневна соба. Мрак у соби. Искључивши улазних врата се чује женски кикот. Чује се како неко брзо кључ у браву. Врата се откључавају. Баба отвара врата. Прошета Тајјану да уђе испред њега. Тајјана у руци држи флашу вињака. Сиушита своју торбу на фошељу. Разгледа по сџану. Баба пресне вратима. Оставаља кључ у брави сџоља. Пали сџону лампу. Баба прилази Тајјани испозади. Хвата је око сџрука. Милује је и љуби по врату. Тајјана се смеје. Благо се извлачи из његових руку.

ТАТЈАНА: Дај чаше!

Баба прилази сџочићу. Узима прљаву чашу за воду. Брише чашу о себе. Тајјана седне на фошељу.

БАТА: То је моје место!

Тајјана се кикоће. Намешта ноћу преко ноге, иако да јој се сукња подиже у вис. Баба је грубо повуче за руку и подигне са фошеље. Гурне јој чашу у руку. Узима флашу вињака, отвара је. Тајјана прилази полицама са књигама. Разгледа.

ТАТЈАНА: Све своје књиге си ставио у посебну полицу?!

Баба јој прилази. Сита пиће у чашу. Куцају се. Тајјана испија све из чаше. Баба сиушита флашу на полицу. Зграби Тајјану. Љуби је по лицу, врату, зрудима... Тајјана га загледа. Пушита да је Баба љуби. Разгледа по сџану. Баба јој откључава блузу. Гура је ка каучу.

ТАТЈАНА: Полако.

Тајјана одгурне Бабу. Прилази фошељи. Узима пашину. Вади дикџафон.

ТАТЈАНА: Прво посао!

Баба седне на фошељу. Узима флашу. Пије. Тајјана намешта сџолицу испред Бабе. Тајјана укључи дикџафон.

ТАТЈАНА: Господине Братиславе, ове године сте постали добитник престижне НИИ-ове
(Смеје се)
награде..?

БАТА: (Прекине је)
За које новине си рекла да радиш?

ТАТЈАНА: (Искључи дикџафон)
За НИИ.
(Укључи дикџафон)
Реците ми како се осећате поводом тога?

Баба милује Тајјану по ногама.

- БАТА: Нечисто.
(Смеје се)
- ТАТЈАНА: Издали сте неколико збирки поезије и два романа?
- БАТА: Шест збирки поезије!
Таијана га погледа. Баја испија алкохол из флаше. Насијавља да је додирује по ногама.
- БАТА: Јел си удата?
- ТАТЈАНА: (Искључи диктафон)
Не.
- БАТА: Разведена?
- ТАТЈАНА: Верена. Не прекидај ме! Одговарај ми само на питања!
(Укључи диктафон)
Познато је да писци стављају један део себе у своја дела, којем лику сте ви најближи у свом роману *Караконцула*?
- БАТА: Шта ти мислиш?
- ТАТЈАНА: Не знам.
- БАТА: Прцени сама.
(Церека се)
- ТАТЈАНА: (Неприметно укључи диктафон)
Од када се бавите писањем?
- БАТА: Одувек.
- ТАТЈАНА: Какве то има везе, са правним факултетом који сте студирали?
- БАТА: То је била жеља моје мајке.
Баја помера руку са Таијаниних ногу.
- ТАТЈАНА: Да ли пишете нешто ново?
- БАТА: Не персирај ми!
- ТАТЈАНА: Реците нешто о вама, о вашој биографији?
- БАТА: (Намерно персира)
Једино зашто сте још увек овде је што имате јебозовне ноге!
Таијана усмијаје. Намешта сукњу. Прилази полицама са књигама. Разгледа.
- ТАТЈАНА: Осим својих књига, на осталим полицама имате само мртве писце? Да ли је то случајност?

БАТА: Ништа није случајно!

ТАТЈАНА: Да ли верујете у судбину?

БАТА: Верујем да је сами стварамо. О томе сам писао у свом роману.

ТАТЈАНА: Може ли пристојно да се живи од писања?

БАТА: Свако има своју цену!

ТАТЈАНА: Имате ли савет за младе писце?

БАТА: Живот је кратак, јебите што више!

ТАТЈАНА: Обећао си да ћеш ми дати интервју!

БАТА: Свашта ја обећам кад хоћу да повалим!

Таијана сивавља диктафон у њорбу. Креће ка враишима. Баија усипаје. Праиши је. Нагло јој подиже сукњу. Гледа под њу.

БАТА: Одустајеш? Зар већ?

ТАТЈАНА: Знам ја такве као ти. Више таквих сам интервјуисала.

БАТА: То! Волим амбициозне кучке. Дуже ми се на њих!

ТАТЈАНА: Правиш се да си нека фрајерчина! Само си агресиван на речима!

БАТА: Права си наложена пичкица жељна славе! Јел си и посао добила преко кревета?

ТАТЈАНА: Свињо пијана!

Баија је зграби. Таијана му оиали шамар.

ТАТЈАНА: Пусти ме! Стоко! Одвратан си! Смрдиш!

Баија је понесе према каучу. Баија је љуби, бризе свуда по телу.

ТАТЈАНА: А интервју?

БАТА: Добићеш га!

Баца се на њу.

3. СЦЕНА

Дневна соба. Баџа седи поред компјутера. Пије из флаше. Чиџа са екрана. Не види се иџа. Гледа у екран.

БАТА: Браво. Браво, Бато!! Браво!!!!

Смеје се. Иџија добар цуџ из флаше. Баџа флашу на њод. Смеје се, хистерично. У сџан улази Немања. У руци држи џуџину џорбу. Сџуџија је на њод. На оделу има закачену флор џраку.

НЕМАЊА: Здраво.

Баџа џресџаје да се смеје. Гледа у екран. Не џримеџује Немању.

Немања одлази до своје собе. Осџавља џуџину џорбу. Враћа се. Прилази џрозору. Подиџе ролетине. Види се да је најољу дан.

Баџа се наџло окрене.

БАТА: Шта то радиш морончино?!

Немања оџвара џрозор.

БАТА: Остави то!

Баџа усџаје. Узима флашу са сџола. Флаша је џразна. Окреће је да је џије. Оџвара усџа. Куџи џоследње каџи из флаше. Немања узима сџолицу. Седне џоред џрозора.

НЕМАЊА: Ниси данима излазио.

БАТА: Није било потребе.

(Хваџа се за ону сџвар и смеје се)

Оне су саме долазиле.

Немања џуџи, џледа кроз џрозор. Пауза.

НЕМАЊА: Јел ме тражио неко?

БАТА: Нисам ти ја секретарица!

Баџа џрилази џрозору. Окреће џлаву. Свеџлосџи му смеџа. Сџуџија ролетине.

БАТА: Сад је боље!

НЕМАЊА: Читао сам твој интервју у НИН-у. Нахвалила те новинарка...

БАТА: *(Смеје се)*

Не чуди ме. А ти, како је било на селу? Јел си креснуо неку младу невину сељанчицу?

НЕМАЊА: Добро знаш да сам био на сахрани у селу.

БАТА: Па? И сахране су део живота.

НЕМАЊА: Мислио сам да ћеш ипак доћи.

БАТА: А зашто би? Због смрти неке тетке?

Баџа одлази до куйаџица. Улази. Чује се вода из куйаџица. Немања погледа, приметити да је Баџа отишао у куйаџицу. Одмахне руком. Усџаје. Прилази комјужуџеру. Чџица са екрана. Баџа извири из куйаџица. Брише се џеширом.

БАТА: Целу ноћ сам писао!

Баџа излази. Прилази комјужуџеру. Искључи џа.

БАТА: Ајмо негде да прославимо?

НЕМАЊА: Шта?

БАТА: Почео сам нови роман!

НЕМАЊА: Сутра ујутру радим.

БАТА: Шта? Ђачићи не смеју да виде свог наставника српског пијаног?

НЕМАЊА: Не зајебавај!

Баџа џрилази Немањи поџаџице џа по рамену.

БАТА: Шта си се стегао? Треба мало да се опустиш. Појебеш нешто...

НЕМАЊА: Неко ради за хлеб, а некеме се може да хвата зјале!

БАТА: Не сери! Ја стварам!

НЕМАЊА: А ја ринтам за нас двојицу!

БАТА: Много си нервозан. Идемо да ти нађемо неку женску?

НЕМАЊА: Хвала не треба!

БАТА: Свеже си разведен! Нова пичка ће ти ублажити тугу.

Баџа узима Немањин каџуџи. Облачи му.

НЕМАЊА: Нећу да идем!

БАТА: Што све тако лично примаш? Ко њу јебе? Тебе жене воле, због... због те твоје финоће.

НЕМАЊА: Да. Зато ме и напуштају.

Баџа отџвара улазна вратица.

НЕМАЊА: Не очекујеш ваљда да ти ја плаћам?

БАТА: Ти?! А кад си ти то радио?

НЕМАЊА: Увек.

БАТА: Свашта.

Баџа изђурава Немању најпоље. Заџвара џреском вратица.

4. СЦЕНА

Дневна соба. На фојтељи седи Надежда. Слуша класичну музику са радија. Рукама дирижује. Баџа сјава на каучу. Обучен је. Лежи преко постојељине. Гласно хрче. Улазна вратица су широм отворена. Баџа се нагло ипрџне из сна. Тешко дише. Устаје полако. Тресе за жрозница. Трља сивојала и руке. Угледа Надежду. Устаје. Прилази фојтељи. Сјане иза фојтеље. Полако и нежно пољуби Надежду у образ.

БАТА: Што ме нисте пробудили?!

НАДЕЖДА: Тако си лепо спавао. Невино, као јагње.

Баџа узима бокал са водом. Исција воду.

БАТА: Како сте ушли?

НАДЕЖДА: *(Показује руком ка вратицама)*
Оставио си их широм отворена.

Баџа иприлази улазним вратицама. Заивара их.

НАДЕЖДА: Слушај! Како дивна арија.

Баџа јој иприлази. Надежда му доиакне лице. Загледа га.

НАДЕЖДА: Опет?

Баџа одмахне одрично главом. Седне на под поред Надеждиних ногу.

БАТА: Имао сам кошмар!

НАДЕЖДА: *(Искључи радио)*
Причај.

Надежда заивара очи.

БАТА: Сањао сам како се играм у мом дворишту, испред куће у којој сам одрастао. Ту је и Немања. Ја сам љут. Он ме стално побеђује. Чудно, нисмо дечаца, већ одрасли. Излази мама на врата. Посматра нас како се играмо. Није у колицима. Срећна је. Смеје се. Зове Немању на ручак. Немања јој прилази. Мама га загрли. Улазе у кућу. Ја стојим у дворишту. Бацам кликере. Кликери се расипају свуда по дворишту....

НАДЕЖДА: Дуго ниси сањао мајку!

БАТА: Од када је умрла.

НАДЕЖДА: Настави...

БАТА: То је све.

НАДЕЖДА: Лепо. Веза са детињством. Жеља да се вратиш у њега.

БАТА: Одвратно сам се осећао. Пробудила ме је ужасна жеђ.

Баџа усџаје. Узима бокал са водом. Пије.

БАТА: Оца никада нисам сањао. Као што је био у животу и у сну је нестваран као сенка.

НАДЕЖДА: Увек сањамо оне за које смо дубоко везани. Ја свако вече сањам свог покојног Стевана.

БАТА: Прогоне нас духови!

НАДЕЖДА: Не. Ја га призивам у снове. Можда зато што те често виђам. Ти ме мили мој подсећаш...

БАТА: *(Прекине је)*
То је перверзно! Не верујем да толико личим на твог мужа.

НАДЕЖДА: Не љути се. Ја сам искрена. Наш однос треба да се заснива на потпуном поверењу.

Помилује Баџу њо лицу. Баџа њоново седне њоред њених нођу.

НАДЕЖДА: Доста си се борио са мртвима.

БАТА: Ја се борим само са самим собом.

НАДЕЖДА: Чувај се тих криза. Опет се враћају.

БАТА: Не готово је са тим. Готово!

НАДЕЖДА: Време је да се заљубиш.

БАТА: Ја сам смрзнути човек. Љубав је у мени умрла!

НАДЕЖДА: Да је тако, ја те не бих волела.

Надежда љуби Баџу свуда њо глави. Сџрасџвено.

БАТА: Надежда, шта вам је?!

У сџан улази Немања. Баџа ѓа уђледа. Немања држи у руци куџију. Надежда џресџане да љуби Баџу. Смирено џосмаџра Немању.

НАДЕЖДА: Добро вече, Немања?

НЕМАЊА: Опет ви?!

БАТА: Шта хоћеш? Остави нас на миру?!

Немања креће ка својој соби. Засџаје. Сџушџа куџију на џод.

БАТА: Шта ти је то?

НЕМАЊА: Машина за куцање.

БАТА: Шта ће ти?

Немања оћкључава своју собу. Улази.

БАТА: Тако значи?! Купујеш машину, а мени дугујеш паре већ три месеца.

Немања завири у дневну собу.

НЕМАЊА: Ништа ти не дугујем! Плаћен ти је дуг у кафани.

Надежда погледа у Баћу. Немања гледа у Надежду.

НАДЕЖДА: Знала сам.

БАТА: Лажовчино! Шта стојиш ту? Ајде, марш у собу!

Немања се насмеје. Улази у собу. Надежда устјаје са фоћеље.

БАТА: Паћеник! Лаже! Одувек је био љубоморан на мене!

НАДЕЖДА: Обећао си да нећеш да пијеш!

БАТА: Оно што обећам тога се и држим.

НАДЕЖДА: Договорили смо се! Ја одређујем количину!

Баћу ћресе грозница. Надежда му ћрилази. Љуби га сћирасћивено. Баћа је ћушћиа. Глава му је сћушћиена на доле. Руке држи зћрчено.

БАТА: Зима ми је...

НАДЕЖДА: Мили мој...

Надежда клекне. Оћкоћчава Баћи ћанћалоне. Баћа се наћло ћрће. Удари ћесницима Надежду у ћрудни кош. Надежда се заћећура. Падне уназад.

БАТА: Перверзна кучко! Јебем ли ти семе!!!

Надежда мирно устјаје. Гледа у Баћу.

НАДЕЖДА: Нећу више долазити.

Баћу ћресе грозница.

БАТА: Иди кучко!!

Надежда се смеје. Крене полако ка враћима.

БАТА: Само се ти смеј.... Смрадушо... Од овог тренутка те не подносим! Мрзим те! Одвратна си!

НАДЕЖДА: Мислила сам да си прерастао детињарије... Чак сам ти и поклон донела. Али сада ћеш бити кажњен.

Баџа њришрчава Надежди. Гура је ка фошелџи.

БАТА: Не, немојте. Нећете ваљда да ме оваквог оставите?

Баџа сиушиџа Надежду на фошелџу. Узима јој руке. Љуби је.

БАТА: Потребни сте ми. Опростите ми! Не знам шта ми је... То нисам ја када вам тако говорим...

Баџа јеца. Седне њоред њених ноџу. Надежда џа милује њо џлави.

НАДЕЖДА: Ти си мали уплашени дечак.....

Баџа неко време јеца. Глава му је у Надеждином крилу.

БАТА: А поклон?

Надежда вади из џаине нешиџо умоџано, не види се шиџа. Баџа њохлејно узима џакетџи. Одмоџава џа. Види се да је џо флаша вињака. Ошвара флашу. Похлејно исџиџа. Надежда усџаје. Прилази радиџу. Пушиџа музику. Баџа задовољно са флашом у руци седа на фошелџу. Надежда му џрилази с леђа. Милује џа њо џрудима. Ошкочава му кошуџу. Надежда џа сиџасџивено џуби њо врашџу, џрудима, сиџомаку...

5. СЦЕНА

Таијана и Баија леже на каучу. Ујраво су завршили са сексом. Таијана усјајаје. Облачи се. Баија лежи на кревету.

БАТА: Дај флашу!

Таијана узима флашу са стола. Испија из флаше. Доноси му. Баија њије.

ТАТЈАНА: Ко машина си. Ниси присутан када то радиш.

БАТА: Не разумем.

ТАТЈАНА: Сав бес истресаш на мени.

БАТА: *(Смеје се)*
Душо, хоћеш да кажеш да сам добар јечач?

ТАТЈАНА: Ништа осим тога.

БАТА: Данас сам напунио 33 године.

ТАТЈАНА: Па?

БАТА: То су Христове године.

ТАТЈАНА: *(Смеје се)*
Онда сам ја твоја Богиња!

БАТА: У кревету!

ТАТЈАНА: Стоко!

БАТА: Шта хоћеш? Сама си тражила слободну везу. Уосталом, била би греота да ти шанса за брак пропадне. Није лако упецати министра спољних послова.

ТАТЈАНА: Откуд знаш?

БАТА: Птичице певају по граду.

ТАТЈАНА: Ја бар имам неког!

БАТА: Човек не може да поседује човека.

ТАТЈАНА: Може.

БАТА: А шта ако сазна?

ТАТЈАНА: Што? Да ниси постао љубоморан?

БАТА: Не лупај! Ти вараш свог вереника и то са мном!
(Смеје се)
Такву дрољу никад не бих оженио!

ТАТЈАНА: Бедниче. Пуца мени за тебе. Ја сам с тобом само из интереса. Мислиш да бих се ја удала за алкохоличара, који је умишљени геније? Шта ти имаш да понудиш? Много више ја ценим себе!

БАТА: Курветино! Ти си обична нимфа која пред сваки курац шири ноге!

ТАТЈАНА: А теби од алкохола не може ни да се дигне!

Баџа се смеје.

БАТА: Мало пре се ниси жалила.

Баџа њовуче Таџјану ка себи. Таџјана ља одџурне. Баџа усџане. Гласно џрдне.

ТАТЈАНА: Не само да живиш у свињу, већ си и права свиња.

БАТА: Што све је у најбољем реду?

ТАТЈАНА: Да све уредно поређано, а преко прашина и штроке....

БАТА: Узми па очисти!

ТАТЈАНА: Баш ме брига. Ја овде не живим.

Баџа узима флашу, џије.

ТАТЈАНА: Много пијеш!

БАТА: Убијам досаду.

ТАТЈАНА: Нешто ти дубоко кријеш.

БАТА: Прави новинарски мољац. И даље би да ровариш по мојој биографији?

ТАТЈАНА: Морам. Радим пуно време. Како ћу да напишем књигу о теби, када знам само оно што пише у твојој књизи. Бедне три реченице. Рођен у Београду. Уписао правни, напустио. Завршио југо-светску књижевност. Али то није то! Треба ми нешто дубље!

БАТА: Није ти било довољно дубоко?! Оћеш још једном?
(Смеје се)

Баџа је зџраби. Љуби је.

ТАТЈАНА: Какво си имао детињство? Родитељи, шта је са њима? Желим да знам, све!

БАТА: Ја се ником не отварам.

ТАТЈАНА: Значи ја три недеље губим време! Па имам ја паметнија посла!

БАТА: Добићеш, ако заслужиш!
У сцџан улази Немања. Угледа Таијану и Баиу. Збунџ се.

НЕМАЊА: Рекао си да нећеш бити код куће!
Немања сцџоји и даље код врати. Иза њега извири девојка – Анђела.

БАТА: Ово је моја кућа!
Баиа угледа девојку.

БАТА: *(Насмеје се, мења расцџоложење)*
Што стојите код врата?
Немања цџроушиа Анђелу. Анђела улази. Сцџоји збуњено. Баиа и Таијана је цџосмацџрају. Немања јој скида кацџуцџи.

НЕМАЊА: Хоћеш нешто да попијеш?

АНЂЕЛА: Чај.

НЕМАЊА: Ево, сад ћу је.
Немања одлази до кухиње. Анђела цџрилази фоцџељи седне. Гледа у Баиу. Баиа гледа у њу.

ТАТЈАНА: Не ту! То је његово место!
Анђела уцџлашено усцџане. Баиа јој цџрилази.

БАТА: Нека.
(Пружа јој руку)
Братислав!

АНЂЕЛА: Анђела.

БАТА: Лепа као анђеол!
Таијана цџрилази фоцџељи. Загледа Баиу, цџа Анђелу. Сцџане исцџред Анђеле.

ТАТЈАНА: Ја сам Татјана Радојевић. Један од водећих новинара угледног часописа НИИ!
Анђела цџружи руку.

АНЂЕЛА: Драго ми је!
Немања излази из кухиње.

НЕМАЊА: Анђеле, ајмо у моју собу!
Анђела усцџаје. Креће за Немањом. Баиа згџраби Анђелу за руку.

БАТА: Ти си изгледа, заборавио да ми је данас рођендан!

НЕМАЊА: Само ти слави!

БАТА: Ајмо, бар, да наздравимо.
Уијрчава у кухињу. Доноси чаше. Даје их свима. Сиџа. Куцају се.

НЕМАЊА: Срећан ти рођендан! Живео још 100 година!

ТАТЈАНА: Све ћеш нас надживети!

АНЂЕЛА: Срећан рођендан!
Баџа љледа у Анђелу.

БАТА: *(Анђели)*
Колеге са посла?

НЕМАЊА: Не.

БАТА: Него?

НЕМАЊА: Анђелу сам упознао на селу.

БАТА: А тако? Ниси ми причао.

ТАТЈАНА: *(Анђели)*
Ти си са села?!

АНЂЕЛА: Да.

ТАТЈАНА: Први пут си у Београду?

АНЂЕЛА: Живим овде већ годину дана.

ТАТЈАНА: Студираш?

АНЂЕЛА: Радим.

ТАТЈАНА: Шта?

АНЂЕЛА: *(Тихо, љосџиди се)*
У цвећари. Тражим бољи посао.
Таџјана се закикоће.

НЕМАЊА: *(Таџјани)*
Престани! Шта је тако пропитујеш?

Баџа љрилази Анђели. Она му љослушно љружа руку. Баџа је сџавља да седне на фойџелу. Немања крене за њим. Баџа се окрене. Немања се судари са Баџом.

БАТА: Вода?

НЕМАЊА: Шта?

БАТА: Ври ти вода за чај?

Немања ѓа љољледа. Одлази у кухињу. Баџа љосмаџира Анђелу.

- БАТА: (Таијани)
Зар није време да кренеш? Обавезе те чекају.
Таијана узима кајуи. Облачи га. Гледа у Баиу. Баиа узима сиволицу и седне преко њуиа Анђеле. Сија јој њиће.
- ТАТЈАНА: Јел остаје како смо се договорили?
Баиа не помера поглед са Анђеле.
- БАТА: Бриши!
Таијана изађе најоље и тиресне враиима.
- АНЂЕЛА: Изгледа да се твоја девојка наљутила?!
Немања излази из кухиње. Носи на тацни шоље за чај.
- БАТА: Ма, каква девојка. Она је новинарски мољац. Пише књигу о мени.
- НЕМАЊА: Бата је добитник НИН-ове награде. Причао сам ти.
- АНЂЕЛА: Писац као ти.
Баиа погледа у Немању.
- БАТА: (Смеје се)
Постоје две врсте писаца. Они који стварно пишу и они који причају да пишу.
- АНЂЕЛА: Нажалост, нисам читала књигу.
- БАТА: Данас нико не чита! Само критичари да би те плували и други писци да би те мрзели.
- АНЂЕЛА: Како се зове?
- НЕМАЊА: Караконцула, у преводу
(Нагласи, гледа у Баиу)
Нечиста сила!
- АНЂЕЛА: Не волим хорор приче. Плаше ме.
Немања се смеје.
- БАТА: Највећи хорор је унутар човека!
- НЕМАЊА: Неки људи успевају да победе хорор у себи.
Баиа усњаје. Узима са полице књигу. Нешио записује у њу. Баиа прилази, даје Анђели књигу.
- БАТА: Када престанеш да се плашиш, прочитај.

АНЂЕЛА: Мени?
(Оћвара књиџу)
Страва, с посветом, хвала.

Баџа сиџа Анђели љиће. Куцају се. Анђела исџија. Закашље се.

НЕМАЊА: Чај је готов!

АНЂЕЛА: Нисам навикла на алкохол!

БАТА: Тим боље! Лепше ћеш се пити.

Сиџа љоново Анђели љиће.

АНЂЕЛА: Не, не могу више.

БАТА: Ајде,
(Гура јој чашу)
Попи. За мене.

Анђела исџија. Почиње да шџуца. Смеје се.

НЕМАЊА: Сад је доста! Прославили смо....

Крене ка Анђели, љовуче је. Анђела се оћрџне.

АНЂЕЛА: Мени је овде лепо!

БАТА: Шта ти је? Пусти девојку да ужива. Ако ти се толико иде у собу. Иди.

Прилази радију. Пушџа музику. Узима Анђелу за руку. Плеше са њом. Анђела се блаџо заћейура. Немања их бесно љосмаџра. Анђела љоџледа у Немању. Баџа окреће Анђелу љо соби. Анђела љружа руку Немањи. Привлачи џа ка себи. Анђела се смеје. Пушџа Баџу. Плеше са Немањом. Анђела се шейура. Гази Немању. Баџа узима флашу. Исџија. Посмаџра Немању и Анђелу.

НЕМАЊА: Касно је! Сутра рано устајем....

АНЂЕЛА: Заврти ме.... Ниси ми рекао да имаш овако лепог брата....

Анђела се смеје. Теџура се. Прилази Баџи. Баџа је зџраби. Поново љлешу заједно. Анђела се смеје. Заџрли Баџу. Немања узима љацну са чајем. Одлази у своју собу. Баџа љоџледа за Немањом.

БАТА: Хвала ти, брате. Ово је мој најлепши рођендански поклон!

6. СЦЕНА

Дневна соба. Широм су отворени прозори и подигнуће ролейне. Анђела брише прашину по полицама. Загледа сваку књижу. Тихо певуши. Расположена је. Из своје собе излази Немања. Погледа у Анђелу. Она га не види. Немања прилази чивилуку. Облачи каиуи. Анђела се окрене. Погледа га. Немања погледа у Анђелу. Анђела седне на фошељу.

АНЂЕЛА: Глава ме боли. Мамурна сам од синоћ.

НЕМАЊА: Сама си бирала.

АНЂЕЛА: Хоћеш да доручкујеш?

НЕМАЊА: Журим на посао.

АНЂЕЛА: Како ћеш гладан да радиш?

Немања излази напоље. Заивара враиа. Анђела слегне раменима. Наставља да чисти. На каучу сјава Баиа. Умоћан је у ћебе. Тргне се. Нагло подиже главу. Тек сада се види. Заклања рукама очи. Сметиа му свећлоси. Анђела прилази фошељи. Крене да скида пресвлаку.

БАТА: (Викне)
Не дирај то!!!!

АНЂЕЛА: (Улашено)
Извини!

БАТА: То је фотеља моје мајке!

Баиу пресе грозница. Вилица му се пресе. Покушава рукама да смири дрхћавицу. Анђела одлази у кухињу. Доноси на џаци храну. Баиа је збуњено гледа. Анђела му доноси храну у кревету. Баиа гледа у храну.

БАТА: Јел си нормална? Склањај, бре то!

Баца џаци на под. Анђела се сагиње, куйи. Баиа усјаје.

БАТА: Ја никад не доручкујем!

Баиа се пресе. Узима бокал са водом. Пије воду. Полива више по себи, него шито исција. Анђела му прилази.

АНЂЕЛА: Неухрањен си! Зато си болестан!

Зидни саи Кукавица куца једанаест саи ујуиру. Баиа погледа у саи.

БАТА: Мораш да идеш!

АНЂЕЛА: Рекао си да могу да останем докле хоћу!

БАТА: Зар не радиш данас?

АНЂЕЛА: По подне.

БАТА: Дођи вечерас!

АНЂЕЛА: Нећу ти сметати.

БАТА: Морам да радим, а ја радим сам!

Помилује Анђелу по лицу. Анђела помери главу.

БАТА: Анђела – анђео.

АНЂЕЛА: Могоа си синоћ да кажеш да желиш да одем.

БАТА: Полако. Где журиш? Дођи вечерас!

АНЂЕЛА: Нећу!

Баџа се смеје.

АНЂЕЛА: Није смешно!

БАТА: Анђео си кад се љутиш.

Баџа је зазрли. Анђела му узвраћа зазрљај. Баџа је љуби дуго, нежно. Анђела облачи јакну. Узима шапину. Креће ка враџима.

БАТА: Јел имаш неке паре да ми позајмиш?

АНЂЕЛА: *(Вади новчаник, отивара га)*
Колико?

Баџа извлачи неколико новчаница. Зазрли Анђелу. Праџи је до враџа. Крене да је пољуби. Анђела се измакне. Баџа је зграби.

БАТА: Немој да се охладиш од мене. Чекаћу те...

*Анђела излази напоље. Баџа се окреће по сџану. Прилази прозору. За-
тивара га. Сџиџа ролџне. Заџежне креветџ. Прилази фоџељи. Скида
џресвлаку са фоџеље. Саџиње се. Види се да се исџод фоџеље налазе
флаше од алкохола. Баџа извлачи једну флашу. Враћа џресвлаку на
фоџељу. Седне. Отивара флашу џије. Пије дуго. Звоно на враџима. Улази
Таџјана.*

БАТА: Где си бре до сад? Цело јутро те чекам!

Таџјана му џрилази. Љуби га.

ТАТЈАНА: Рекла сам у једанаест!

Разгледа по сџану.

ТАТЈАНА: Први пут да је овде чисто!

Баџа се смеје. Зграби Таџјану. Сџавља је у крило.

БАТА: Споља је чисто, али форма остаје иста. Не чиста!!!
(Смеје се)

Баӣа јој з̄ура флашу да пије. Таӣјана одбија флашу. Баӣа на силу з̄ура Таӣјани флашу да испије. Таӣјана се загрице. Баӣа се смеје. Баӣа подиже Таӣјани сукњу. Милује је по ногама.

ТАТЈАНА: Друга жена?!

Баӣа скида Таӣјани сукњу.

ТАТЈАНА: Шта ли виде у теби?

БАТА: Исто што си и ти видела.

ТАТЈАНА: Лепота.... То је краткотрајно.

Таӣјана се окреће у крилу ка Баӣи. Скида заћице. Седа на њега.

БАТА: Страст?!

ТАТЈАНА: Не траје вечно.

Подиже се и спустиа. Баӣа је држи за бокове. Уздише.

ТАТЈАНА: Данас завршавамо интервју.

7. СЦЕНА

Баџа лежи обучен на њоду. Савијен је у фејџус њоложај. Чује се куцање на вратиима. Улази Анђела. У рукама држи црвену ружу. Угледа Баџу. Исџу-иџа цвейџ. Приџрчава му. Подиже џа. Помаже Баџи да седне на фџџељу.

БАТА: Воде.... Дај ми воде... Жедан сам!

Анђела му даје бокал са водом. Баџа џије воду. Окреће бокал на џлаву. Сиџа њо џемену воду. Расџресе џлаву. Поџледа у Анђелу. Привуче је ка себи. Љуби је.

БАТА: Анђеле! Ти си стварна! Ко те је послао? Бог или Ђаво?

АНЂЕЛА: Рекао си да дођем вечерас.

БАТА: Мој Анђео је сада ту. Поред мене. Желим да живиш са мном!

АНЂЕЛА: Знамо се само један дан.

БАТА: Довољно.

АНЂЕЛА: Не би ми родитељи дозволили!!!

Баџа је вриџи у круџ.

БАТА: Не дам ти да одеш!

АНЂЕЛА: Ти бунцаш.
(Пиџа џа њо челу)
Имаш грозницу!

БАТА: Бићеш моја муза, моја инспирација.

АНЂЕЛА: Није то тако једноставно. Морам да откажем собу и да се јавим родитељима.

БАТА: Не, не... Заборави на све! На време, на људе... Ми ћемо створити свој мали свет! Нико нам не треба. Нико!

АНЂЕЛА: Како лепо говориш.....

БАТА: Ја то стварно мислим! Мораш да ми верујеш!

АНЂЕЛА: Зашто си био на поду?

БАТА: (Крикне)
Умирао сам!

Ухваџи се за џрудџ, џрави болну џримасу.

АНЂЕЛА: Шта ти је?

БАТА: Сада је све у реду, када си ти дошла.

Усиџаје. Узима је у наручје.

БАТА: Хоћу да сањаш исте снове, као ја.

Носи је ка каучу.

БАТА: Анђеле, од ноћас је ово твој дом. Да ли ти се допада дворац?

Сјушића је нежно на кревету. Љуби је. Бајта нагло усјане. Седне на ивицу кревета.

АНЂЕЛА: Шта ти је?

БАТА: Јеботе од овога може да се умре!

АНЂЕЛА: Од чега?

БАТА: Од љубави?

Бајта се окреће ка Анђели. Милује је по лицу.

БАТА: Најлепша смрт.

Бајта сјушића главу на Анђелине груди.

БАТА: Луд сам за мирисом твога тела. Мекоћом твоје коже... Одлепио сам за тобом!

8. СЦЕНА

Дневна соба. Немања седи за фојтељом. Куца звоно за машином. Звоно на вратиима. Немања њрилази вратиима. Ојћвара. Анђела сјоји исјред вратиа. У руци држи црвену ружу.

НЕМАЊА: Уђи.

Анђела улази. Разгледа њо сјану.

АНЂЕЛА: Јел Бата долазио?

Немања седне на фојтељу. Насјавља да куца. Анђела му њрилази.

АНЂЕЛА: Ко зна шта му се десило? Већ га три дана нема.

НЕМАЊА: Смири се.

АНЂЕЛА: Да позовемо полицију?

НЕМАЊА: Доћи ће. Радио је то и раније.

АНЂЕЛА: *(Гледа у машину за куцање)*
Ти пишеш?

НЕМАЊА: Покушавам.

АНЂЕЛА: Зашто? Шта си ти? Његова сенка, ухода...?!...
Немања удара њо машини. Извлачи њајир. Гужва ља и баца.

АНЂЕЛА: Извини, нервозна сам. Бринем се.

НЕМАЊА: Шта си видела на њему?

АНЂЕЛА: Рањив је. Потребна му је љубав.

НЕМАЊА: Иди одавде док још није касно.

АНЂЕЛА: Касно?!

НЕМАЊА: Људи су за њега играчке. Брзо их одбацује.

АНЂЕЛА: Ти си ме довео овде!

НЕМАЊА: На жалост!

АНЂЕЛА: Ја сада живим овде. И немам намеру да одем одавде! Не враћам се ја... Не можеш да ме отераш!

НЕМАЊА: Не терам те. Покушавам да ти помогнем. Када будеш желела да одеш нећеш имати снаге. Он је пијавица. Храни се твојом љубављу.

АНЂЕЛА: Није истина! Он ме воли!

НЕМАЊА: Он не може да воли!

АНЂЕЛА: Рекао ми је. Воли ме!!!!

НЕМАЊА: Слепцу не вреди објашњавати боје. Љубав нема очи!

Опћварају се врайџа. У сџан улази Таијана. Баија је наслоњен на њу. Пијан је. Таијана га уноси у сџан. Немања ирилази. Помаже, иридржава Баију. Анђела заињено гледа.

ТАТЈАНА: Нашла сам га у граду. Спавао је поред контејнера.

Баија иодиже главу. Гледа у Анђелу.

БАТА: Анђеле мој!

Анђела му ирилази. Загрили га.

ТАТЈАНА: Сад је у сигурним рукама.

НЕМАЊА: Хвала ти!

ТАТЈАНА: То треба он да ми захвали.
(*Прилази машини, чиија*)
А и ти пишеш?

НЕМАЊА: Покушавам.

ТАТЈАНА: Шта?

НЕМАЊА: Прича о љубави.

ТАТЈАНА: Одлично. Ево, моја визит карта. Ако се прославиш, рачунај на интервју!

Прилази врайџима, опћвара.

НЕМАЊА: Хоћеш нешто да попијеш?

ТАТЈАНА: Журим. Због њега већ касним.

Немања исџраћа Таијану. Таијана сџане. Гледа у Немању.

ТАТЈАНА: Чудно. Браћа сте, а толико сте различити.

Немања заићвара врайџа. Анђела иридржава Баију. Тежак јој је. Сџуишџа га на иод. Баија клекне. Анђела клекне иоред њега.

БАТА: Не остављај ме саму!

АНЂЕЛА: Никада.

Немања ирилази. Подиже Баију.

БАТА: Ти гњидо! Скидај те руке са мене!

Немања га односи на кревет. Бајба покушава да га удари. Немања блокира ударац.

БАТА: Ти си грешка! Ти не треба да постојиш! Цео живот ме уходиш!

АНЂЕЛА: Смири се.

Гурају Бајбу на кревет.

БАТА: *(Испружи ка Анђели руке)*
Мама, реци му да иде. Он ме дира... Маммаа..!!

9. СЦЕНА

Баи́а седи за комју́тером. Гледа у екран. Анђела седи на фо́ишељи чи́и́а књи́зу “Карако́нцула”. Сѝо њоред фо́ишеље је њосѝављен. На њему се налази храна. Баи́а њо́гледа у Анђелу. Врѝи се на сѝолици. Усѝаје. Прилази Немањиној соби. Вади кључ из це́и́а. Оѝкључава собу. Улази у њу, Анђела њосмаѝра. Баи́а се враћа. У руци држи њаѝире. Чи́и́а их.

АНЂЕЛА: И он теби стално чита рукописе.

БАТА: Наравно. Учи од најбољег!

Баи́а седне за комју́тер. По́гледа у Анђелу. Оѝрезно да она не види, извлачи из фиоке њљоску. Жудно исѝија.

АНЂЕЛА: Докле ће Немања да живи овде?

БАТА: Шта ти оне смета?

АНЂЕЛА: Не волим га, а и ти га не волиш.

БАТА: Волим га и мрзим га.

АНЂЕЛА: Имали би више простора.

БАТА: Мени је овако сасвим добро.

Анђела сѝушѝа књи́зу.

АНЂЕЛА: Дођи!

БАТА: Покушавам да радим...

АНЂЕЛА: Да би радио, мораш и да једеш.

Баи́а усѝаје од сѝола. Прилази Анђели. Анђела га ѓрли и љуби. Баи́а седне на фо́ишељу. Узима Анђелу у крило. Анђела узима храну са сѝола. Храни Баи́у.

АНЂЕЛА: Прочитала сам књигу.

БАТА: И?

АНЂЕЛА: Није страшна. Некако је тужна.

БАТА: Обожавам твоју једноставност.

(Смеје се)

АНЂЕЛА: Сви твоји пријатељи су образовани, а ја сам завршила средњу пољопривредну школу. Не знам ништа о књигама, о....

БАТА: *(Сѝавља јој руку на усѝа)*

Таква и остани!

АНЂЕЛА: *(Помера Баи́ину руку)*

Нисам дошла у Београд да бих остала на истом. Ја желим да учим. Да сам могла завршила бих и факултет.

- БАТА: Што ниси?
- АНЂЕЛА: Ех, што? Ја сам женско дете. Моји су школовали старијег брата, а жени је место у кући.
- БАТА: То је право васпитање!
- АНЂЕЛА: Васпитање?!
- Анђела усџаје.*
- АНЂЕЛА: Даћу отказ!
- БАТА: Како то? А новац?!
- АНЂЕЛА: Не могу више да радим у цвећари.
- БАТА: Зашто? То је поштен посао!
- АНЂЕЛА: Нисам дошла из оне селендре да бих била цвећарка. Ја желим више! И ја могу више!
- БАТА: А од чега ћемо да живимо?
- АНЂЕЛА: Ти си скоро завршио књигу. Биће пара. А ја ћу, као прво, да нађем прави посао у канцеларији. Да се образујем, да будем твоја жена...
- БАТА: Жена?!
- Анђела погледа Баџу.*
- БАТА: Ја се никада нећу оженити!
- АНЂЕЛА: Значи тако! Ја сам цео свој живот променила због тебе, у року од месец дана.
- БАТА: Твој проблем. Сама си тако хтела. Нико те није терао.
- АНЂЕЛА: Посвађала сам се са родитељима због тебе. Ниси дозволио ни да те упознају! А ти! Шта си ти урадио?!
- БАТА: Пустио те у свој живот.
- АНЂЕЛА: Ово је теби живот!
- БАТА: Добро.
- Баџа усџаје. Облачи каџуџи. Креће ка враџима.*
- АНЂЕЛА: Шта? Где ћеш?!
- БАТА: Наћи ћу ти бољи посао.
- АНЂЕЛА: Зар у сред ноћи?
- БАТА: Брзо се враћам.
- АНЂЕЛА: Трезан?
- Баџа погледа у Анђелу, излази најоље.*

10. СЦЕНА

*Надежда седи на фојтељи. Бајба се шетља нервозно по соби. Зидни сап
Кукавица ошкучава девети увече.*

НАДЕЖДА: Пола сата ни реч ниси рекао!

БАТА: Рекао сам вам да не могу сада да причам! Морате да идете!
Одмах!

НАДЕЖДА: Шта није у реду?

БАТА: Први пут је све у реду!

НАДЕЖДА: Ко је она?

БАТА: Не желим да вас затекне овде!

НАДЕЖДА: Зашто? Ти мораш да се виђаш са мном. Минимум једанпут
недељно.

БАТА: Она не сме да зна!

НАДЕЖДА: Тајнама се стварају велике лажи. Повредићеш је.

Бајба нервозно љула се у креслу. Ослушкује.

НАДЕЖДА: Мој Срета је годинама крио своју тајну од мене. Када сам ја
открила било је прекасно.

БАТА: *(Хистерично)*
Молим вас идите!!

НАДЕЖДА: Не смеш да губиш контролу. Тако је и Срета.

БАТА: Ја нисам твој јebene Срета!

НАДЕЖДА: Смири се!

*Надежда извлачи умотану флашу из џорбе. Пружа је Бајби. Бајба љледа у
флашу. Клекне поред њених ногу. Тресе га грозница.*

БАТА: Плашим се.

НАДЕЖДА: Чега?

БАТА: Она не зна какав се пакао крије у мени!

НАДЕЖДА: Љубав није само у добру, већ и у злу.

БАТА: Ја нисам спреман на компромисе! Ја само умем да живим у
свету писања, ја не умем да живим у заједници. Сувише сам
дуго био сам.

НАДЕЖДА: Никада нећеш бити сам! Увек ћеш имати мене!

БАТА: Мој живот су четири хиљаде и пет стотина корака до гроба мојих родитеља, моје књиге и Немања који ме стално подсећа на....

Баџа оџрџне флашу из Надеждине руке. Цеџа џаџир у који је обмоџана. Оџвара. Пиџе.

НАДЕЖДА: Ако те не прихвати онакав какав си, није те вредна!

БАТА: Ја ње нисам вредан! Ја сам ништа! Обична нула! Постоје две врсте жена, курве и светице. Она је светица. Не, она је Анђеол!

НАДЕЖДА: Таква жена не постоји!

БАТА: Зар она тако чиста, треба да уђе у мој пакао?

НАДЕЖДА: Једна жена не може све да да. Дозволи ми да ти помогнем, дозволи ми да ти дам део.

Почиње сџрасџвено да џа љуби. Анђела улази у сџан. Заџањено их џосмаџира. Они је не виде.

БАТА: Престаните! Сваки пут то радите. Ви ме не привлачите као жена!

НАДЕЖДА: Не, не мили мој. Није то секс. Ја ти допуњујем делић космичке љубави која је теби потребна.

Баџа уџледа Анђелу. Скочи. Надежда мирно џоџледа Анђелу. Анђела јој џрилази.

АНЂЕЛА: Ко сте ви?

НАДЕЖДА: Надежда Сприридоновић, професорка.

Пруџа Анђели руку. Анђела не узвраћа. Надежда усџаје. Креће ка враџима.

АНЂЕЛА: Професорка? Чега? Шта ви радите овде?

НАДЕЖДА: Нек ти он каже, ако жели. Лаку ноћ.

Надежда одлази. Анђела и Баџа се неко време џосмаџирају.

АНЂЕЛА: Ти спаваш са њом...?

БАТА: Ништа ти не разумеш.

АНЂЕЛА: Објасни ми.

БАТА: Не желим да причам о себи.

Баџа крене ка враџима. Анђела сџане исџред враџа.

БАТА: Помери се!

АНЂЕЛА: Не дам ти да идеш!

БАТА: Ми смо два различита света!

АНЂЕЛА: Бирај! Наш заједнички или можеш поново сам!

БАТА: Не сметаш ми!

Анђела зајрли Бајџу.

АНЂЕЛА: Волим те!

Бајџа је одјурне.

БАТА: Када почнеш да волиш човека улазиш у његов страшни пакао. И шта онда видиш? Тај пакао он једва суздржава да буде вулкан...

АНЂЕЛА: Шта причаш, који вулкани?

БАТА: Онда поучена од тог човека, мене, самостално одлучиш да побегнеш!

АНЂЕЛА: Ја нигде не бежим.

БАТА: Сви желе живот варки и лажи које га окружују. Ти не желиш да чујеш истину!

АНЂЕЛА: Тешко ми је овако.

Анђела њлаче. Бајџа јој њрилази. Додирује јој лице. Гледа је у очи.

БАТА: Ја никада нисам био уверен да је љубав у осмесима и лепом давању. Она има и супротности, да се да све, све добије и ако треба, у име свега тога, разорити. Скоро је свако на свој начин то и успео.

АНЂЕЛА: Полудећу!

БАТА: Полудећеш?! А шта сам ја? Где сам ја? Како је мени? Бол, бол...!!!! Који ме то још мотив задржава да не полудим и не кренем у неки тамо бесмислени свет таласања?! Ја само ћутим. Ћутим! Ћутим!

АНЂЕЛА: Ја само желим да престанеш да патиш.

БАТА: Да престанем да патим?!.... То све није почело од нас. Много раније у нашим генима. У нашим прецима. Сваки је нешто хтео, започињао и на крају као испљувак разарао! Мислим да обоје имамо грехове!

АНЂЕЛА: Плашиш ме кад тако говориш.

БАТА: Морамо да платимо казну!

Бајџа њрилази њрозору. Ојвара џа. Подиже џа. Подиже ролејне. Гледа кроз њрозор.

БАТА: Сада смо ко повређени лептир. Додирнеш – отпрхне.

Бајџа џледа замишљено за лејџишром.

11. СЦЕНА

Мрак у соби. Баџа седи на фоџељи. Глава му је погнуџа на доле. Изгледа као да сџава. Звоно звони на улазним враџима. Баџа џолако џодиже џлаву. Гледа исџред себе. Пали ламџу. Тресе џа џрозница. Трља руке. Узима бокал са сџола. Исџџа воду. Звоно звоно. Сџушџа бокал. Вади џакло џиџарейџа. Узима џиџарейџу, џали. Пуши. Гаси ламџу. Неко оџкључава враџа. Анђела улази.

АНЂЕЛА: Ту си? Што не отвараш?

БАТА: Мислио сам да си побегла.

АНЂЕЛА: Зар си заборавио? Па, данас ми је био први дан на послу.

БАТА: И, јел си задовољна?

АНЂЕЛА: Потпуно. Плата је дупло већа.

БАТА: Сиромаштво и беда уче човека достојанству.

АНЂЕЛА: Ма, шта сада причаш. Опет си пијан?!

Анђела му џрилази. Клекне џоред њеџа. Пољуби џа. Баџи џада џлава на доле.

БАТА: *(Уморно, џијано, џихо)*
Бојим се да проговорим. Срце ми лупа лудачки. Само с тобом џубав препознајем. Дрхтим од спознаје, бола, џубави....

АНЂЕЛА: Шта ако ти дам разлог да престанеш да пијеш?

Анђела узима Баџину руку. Сџавља је на свој сџомак.

АНЂЕЛА: Трудна сам.

Баџа заџреџаићено џодиџне џлаву. Додирује Анђелу џо сџомаку.

БАТА: Драгољупче.

АНЂЕЛА: Шта?

БАТА: Наша беба!

Баџа џуби Анђелу џо сџомаку. Баџа џлаче.

12. СЦЕНА

Анђела сређује собу. Усисава. Прилази фојтељи. Посмајра фојтељу. Скида пресвлаку. Тресе је. Пуна је прашине. Враћа пресвлаку на фојтељу. Сагне се да је зашлеће. Узледа зомилу њуних и празних флаша испод фојтеље. Извлачи флаше. Чује се кључ у вратицима. Анђела сипушиа пресвлаку. У ситан улази Немања.

НЕМАЊА: Здраво!

Анђела се сагне код фојтеље. Извлачи флаше. Немања прилази. Посмајра је.

АНЂЕЛА: Крије флаше испод фотеле.

НЕМАЊА: Знаш.

АНЂЕЛА: Зашто? Од кога крије?

НЕМАЊА: Од себе.

Анђела узима флашу. Прилази прозору. Ошварта га. Баца флашу кроз прозор. Чује се прасак. Узима нову флашу. Носи ка прозору. Баца. Чује се прасак. Понавља њо више њуша.

АНЂЕЛА: *(Смеје се)*
Све ћу да поразбијам. Све!

НЕМАЊА: Чему?! Поново ће нове ставити.

АНЂЕЛА: Неће, неће... Не дам!

НЕМАЊА: Смири се.

АНЂЕЛА: Нећу. Доста ми је!

Баца флашу њо соби. Флаша се разбија. Немања прилази Анђели. Гурне је да седне на фојтељу. Анђела се хваћа за ситомак. Немања је посмајра.

АНЂЕЛА: Када су вам родитељи умрли?

НЕМАЊА: Пре 10 година.

АНЂЕЛА: Шта се догодило?

НЕМАЊА: Мама је умрла од рака костију. Пред смрт је била у колицима. Тата је убрзо после маме умро од инфаркта.

АНЂЕЛА: А зашто он говори да је био сам?

НЕМАЊА: Бата није одрастао са мном.

АНЂЕЛА: Зашто? Па ви сте браћа....

НЕМАЊА: Одгајила га је тетка. Волела је да попије. Са њом је и почео....

АНЂЕЛА: Зашто је одрастао са тетком?

Немања ћуџи.

АНЂЕЛА: Одговори ми!? Понекад ми се чини да сам овде залутала.
Живим са два лудака, који причају са зидовима.

НЕМАЊА: Иди одавде.

АНЂЕЛА: Ма, остави ме, бре, на миру! Где да идем? У ону селендру?
Никад!

НЕМАЊА: Ја ћу ти помоћи.

Анђела се ухватила за сивомак.

НЕМАЊА: Шта ти је?

АНЂЕЛА: Мука ми је.

Анђела ујирчава у кујайшило. Немања крене за њом.

АНЂЕЛА: Остави ме!

Тресне вратица од кујайшила.

13. СЦЕНА

Мрак у соби. Улази Баӣа. Са њим је Таӣјана. Обоје су њӣјани. Смеју се. Баӣа њали лампу. Таӣјана држи флашу у руци. Окреће се њо сѣану. Баӣа зѣраби Таӣјану. Подиже јој сукњу. Мази је њо шелу. Таӣјана се смеје. Баӣа јој цѣӣа чарѣе.

БАТА: (Уздише)
... Како си врела. Муж те слабо јебе?! А?!

Таӣјана се смеје. Бацају се на њод. Рву се. Анђела се ѡдиже са кауча. Баӣа је уљледа.

БАТА: Спавај, Анђеле мој!
Анђела усѣаје са креветѣа. Таӣјана се хисѣрично смеје.

ТАТЈАНА: Ниси ваљда спао на ову малу сељанчицу?!
Анђела јој ѡрилази. Гура је.

ТАТЈАНА: Лакше бре!
АНЂЕЛА: Марш напоље!!
Анђела удари Таӣјану. Таӣјана јој узвратӣи. Чуѣају се њо коси...

БАТА: То Анђеле то! Уништи је. Она је зла вештица!
Баӣа се смеје. Анђела ѣура Таӣјану ка враӣима. Таӣјана је одѣурне од себе.

ТАТЈАНА: Није потребно. Сама ѣу изаћи.
Баӣа се смеје.

БАТА: То Анђеле, браво, то!
ТАТЈАНА: Ти, сељанчуро, си добила отказ! А ти Бато, зажалићеш што си ме икада упознао!

Излази и ѣресне враӣима. Баӣа се смеје. Прилази Анђели. Љуби је. Анђела ѣа ѣурне.

АНЂЕЛА: Смрдиш на њу!
БАТА: Она пише књигу о мени!
АНЂЕЛА: Ти си ме преко ње запослио?!
БАТА: Хтела си бољи посао.
АНЂЕЛА: Не преко твојих курви!
БАТА: Ма, све сте ви курве....

Баџа љрилази фоџељу. Диже љресвлаку. Нема флаше. Баџа се саџиње. Пиџа рукама. Анђела уџлашено џледа. Баџа је џогледа.

БАТА: Кучко! Ко ти је дозволио?

Прилази јој и луџи јој шамар. Анђела се ухватиџи за образ. Мирно џа џосмаџира.

АНЂЕЛА: Кајаћеш се.

Баџа седне на фоџељу.

БАТА: Ма пуца ми курац! Ама баш ми је свеједно!

Анђела љрилази каучу. Узима кофер. Пакује сџвари.

АНЂЕЛА: Само ти сери, ја те остављам!

БАТА: Мени не треба ништа. Нико!

АНЂЕЛА: Зато и никога не заслужујеш.

БАТА: Ти никада ниси завирила у подрум своје душе.

Анђела креће ка враџима.

АНЂЕЛА: Нема потребе. Поред тебе сам упознала пакао!

Баџа клекне џоред Анђеле. Јеца.

БАТА: Жао ми је што сам својим начином љубави, изгубио сва права.

АНЂЕЛА: Једино што сам очекивала од тебе је да престанеш да пијеш!

БАТА: Ти то не разумеш.

АНЂЕЛА: То је болест, то се лечи.

БАТА: Не то није болест, ни порок, то је превелика осетљивост!

АНЂЕЛА: Бедан си!

БАТА: Не желим да одеш. Потребна си ми!

АНЂЕЛА: Само на себе мислиш.

БАТА: Ја ти никада нисам ништа обећао. Ти си та која одлучујеш.

Баџа је џрчевииџо заџрли. Наслања џлаву на њен сџомак.

БАТА: Немој да идеш. Молим те!

АНЂЕЛА: Не могу више да се надам.

БАТА: Ослободићу те! Уништићу Братислава кога ни ја сам, онај други Братислав, не подносим.

АНЂЕЛА: Како?

БАТА: Морамо да се боримо за нас и Драгољупче!

АНЂЕЛА: Јадно наше дете.

14. СЦЕНА

Баӣа седи за комјџӯшџером. Пише. Усџаје. Прилази Немањиној соби. Узима кључ. Оџвара враџа њџџове собе. Улази у собу. У сџан улази Немања. Гледа џо сџану. Из Немањине собе излази Баӣа. Држи џаџице у рукама. Баӣа закључава собу. Немања џа џосмаџра... Баӣа се џрџне. Склања џаџице иза леђа. Прилази комјџӯшџеру. Седне. Немања оџвара џорбу. Вади из ње књиџу. Сџавља је исџред Баӣе.

НЕМАЊА: Јел ово тражиш?... Изволи.

Баӣа узима књиџу. Посмаџра. Ђуџи неко време.

БАТА: Написао си? Ти?
(*Смеје се*)
Хистерик. Какав је то наслов? О чему је? Јел то можда нека порука коју желиш да ми упутиш?

НЕМАЊА: Прочитај.

БАТА: Касније, кад будем имао времена. Само да знаш, то ти је прва књига. А први мачићи се у воду бацају. Тек си на почетку.

НЕМАЊА: Дављеник се за сламку хвата.

БАТА: Говно једно! Паразиту! Да није било мене, не би написао књигу!

Анђела улази у сџан. Држи у руци букеџ црвених ружа. Немања и Баӣа је не џрџмеђују. Анђела сџавља цвеће у вазу.

БАТА: Само теби је и пружена подршка. Ја сам увек гуран позади.

НЕМАЊА: Одрасти! Остави прошлост иза себе. Ти живиш у имагинарном свету. Није ни чудо што се плашиш.

БАТА: Ја се плашим?! Ја?!!

НЕМАЊА: Реалност те плаши. И чему све то? Зато и губиш потпуну жељу да ти се било шта или било ко приближи.

БАТА: Уморан сам... Много сам уморан...

НЕМАЊА: Схвати. Ја ти нисам непријатељ.

БАТА: Ти си потврда свега онога што нисам имао у животу.

НЕМАЊА: Нисам ја крив!

БАТА: Ти си део тог, проклетог гена. Имаш отров у својој крви. То је довољно. Крив си.

НЕМАЊА: Можда је и тако... Али тај отров ме је терао да будем бољи, да се борим са тим. Научи да се бориш....

БАТА: Борити се, борити се, борити се.....

НЕМАЊА: Да. Борити се. Сваког тренутка. Сваког....

БАТА: *(Понавља све гласније и гласније)*
Борити се. Борити се! Борити се!! Борити се!!!...

АНЂЕЛА: Престаните!!! Ко деца сте!

Баџа и Немања је погледају. Анђела одлази у кухињу.

НЕМАЊА: Поведи рачуна о њој. Посебно од када је у том стању.

БАТА: Не мешај се у мој живот!

НЕМАЊА: Немој да одбацујеш највредније ствари.

Немања улази у своју собу. Баџа гледа у екран. Излази Анђела. Носи на послужавнику храну. Сипавља на сиво. Седне на фојелеу. Једе. Брзо и халаљљиво.

АНЂЕЛА: Данас је била таква гужва у превозу. Само што се нисам исповраћала у аутобусу.

Баџа искључи компјутер. Успијаје.

АНЂЕЛА: Нећу моћи још дуго да радим у цвећари. А опет, ти не зарађујеш у последње време. Немамо од кога да позајмимо. Од мојих не смем да тражим помоћ.

(Једе, мљацка)

Била сам данас код лекара. Све је у реду. Беба расте.

Баџа тихо оивара враџа. Излазећи, њази да га Анђела не чује.

АНЂЕЛА: Имам осећај, да ће бити мушко.

Баџа засијане. Погледа у Анђелу. Анђела погледа ка враџима.

АНЂЕЛА: Шта би више волео дечака или девојчицу?

Анђела једе. Баџа заивара враџа.

АНЂЕЛА: *(Насипавља као да је Баџа њу)*

Ја бих више волела дечака. Надам се да ће личити на мене.

Ако буде личио на тебе, плашим се

(Засијане)

да ћу родити Караконцулу....

15. СЦЕНА

Анђела седи у фојшељи. Раичујана јој је коса. Обучена је у сивавашицу. Умојана у ћебе. У сјан улази Баја. Шујне ноћом у враја. Осјавља ширум ојворена враја. Анђела се не помера. Баја се клаји. Пијан је. Држи у руци флашу алкохола. Шеја по сјану.

БАТА: *(Пева, дисхармонично ијано)*
Све птичице из горе, све птичице из горее... Попеле се на море. Само је једна остала. Само је једна осталааа.. Та је мени певала. О изгубљеној љубави, о изгубљеној љубави....

Прилази Анђели. Засјане. Посмајра је.

БАТА: Мајко, мајчице мила.... спаси ме!

Анђела га посмајра. Баја клекне поред њених ноћу. Наслони главу на њу.

БАТА: Сводови и паучина. Они су опет ту. Крај мене. Као да се нисам покренуо уопште из пакла који ме окружује. А можда и нисам? Свуда ме прате ране. Љуштуре и ђубре. Убио бих се сада одмах, али немам храбрости. Осећам да мрзим себе, мрзим себе, мрзим себе....

Анђела гурне Бају. Усијаје.

БАТА: То је чудо!!!! Ти ходаш.... мајко....

Баја иузи за Анђелом. Вуче је.

АНЂЕЛА: Више ништа не осећам. Баш ништа!! Огромна празнина.

БАТА: Мама, немој да идеш. Не остављај ме... Не одбацуј ме од себе!

АНЂЕЛА: Немам више снаге.

БАТА: Бојим се....

АНЂЕЛА: Пусти ме да спавам.

Анђела ирилази кревеју. Леће у њега. Баја ирилази. Покрива је.

БАТА: Спавај мама, одмори се. Не смеш да се замараш.

Баја седи поред кревеја. Посмајра Анђелу. То ираје неко време. У сјан улази Надежда. Посмајра Бају. Надежда му ирилази. Посмајра га.

НАДЕЖДА: Мили мој, шта се догодило?

БАТА: Марш одавде!

НАДЕЖДА: Шта је с тобом? Данима ме избегаваш.

БАТА: Шта ме гледаш? Зар не видиш!?

Устаје, крене ка Надежди.

БАТА: Ја сам КАРАКОНЦУЛА!!!

Баџа падне на њод. Надежда њокушава да ља њодиџне.

НАДЕЖДА: Ајде устани, водим те.

БАТА: Ти си луда!!!

НАДЕЖДА: Нисам требала ни да те пуштам. Не брини збринућу те. Биће све реду.

БАТА: Не желим да ме затвараш!!!

НАДЕЖДА: Овог пута ћемо успети.

БАТА: Не желим више. Доста ми је! Нема ту помоћи! Сви сте ме ви убили! Сви!! И ти, и ти се ме уништила!

НАДЕЖДА: Имај поверења, мили мој.. Желим ти само добро. Треба само да будеш поред мене.

БАТА: Напоље! Напоље!!!

Гура Надежду ка враџима. У сџан улази Немања.

НАДЕЖДА: Помозите ми!

НЕМАЊА: Не пада ми на памет!

НАДЕЖДА: Морам да га затворим.

БАТА: Она је перверзна! Болесна!

НЕМАЊА: Знам да вам је муж умро од алкохола!

НАДЕЖДА: Стеван... Не, не... Грешите. Он је био превише осетљив.

НЕМАЊА: Какав сте ви то психијатар? Пет пута се лечио код вас у установи.

НАДЕЖДА: Бата је мој једини промашај.

НЕМАЊА: Промашај? Ви му доносите алкохол! Монструме! Гледам вас данима како овде долазите и гурате га у лудило све више и више!

НАДЕЖДА: Ја једина разумем патњу његовог духа!

Баџа се ваља њо њоду.

НЕМАЊА: Ви сте патолошки заљубљени у њега.

БАТА: *(Држи се за сџомак, лежи у феџус њоложају)*
Боли ме, све ме боли... Мама.... Мамице.....

Надежда њрилази Баџи. Грли ља. Немања је њовуче. Гура је ка враџима.

НАДЕЖДА: Он ће ме сам тражити! Ја сам њему потребна! Ја га одржавам у животу!

НЕМАЊА: Уништили сте га! Марш одавде! Ако вас још једном видим, пријавићу вас! Потрудићу се да останете без посла! Јел вам јасно?!

НАДЕЖДА: Твоја реч против моје. Стрпаћу ја вас све у лудницу!!!

Надежда истирчава бесно из сџана. Баџа је на њоду у њолу несвесџи. Немања ѓа њодџе. Шамара.

БАТА: Мама је проходила... То је чудо! Ставио сам је да спава.

НЕМАЊА: Наша мајка је мртва.

БАТА: То није истина, није... Ево је спава тамо!

Вуче Немању ка кревету. Показује у Анђелу.

НЕМАЊА: Добро, добро... Лези да спаваш. Разговараћемо сутра. Смири се.

Баџа лежне њоред Анђеле.

Немања седи на ивици креветџа.

Немања усџаје.

Прилази фоџељи. Седне на њу. Плаче и смеје се.

16. СЦЕНА

Мрак у соби. У фоџељи Анђела. Глава јој је њогнуџа на доле. Изгледа као да сџава. Краџко звоно на враџима. Анђела не реаџује. У сџан улази Немања. Угледа Анђелу. Прилази јој. Дрма је. Анђела се не њомера. Немања је шамара. Погледа на сџо њоред Анђеле. Налази бочицу са лековима.

НЕМАЊА: Колико си попила? Одговори ми!?!

АНЂЕЛА: *(Помера ѓлаву, бунџа)*
Бато, Бато.....

Анђела ѓуби свесџ. Немања је узима у руке и износи наџоље.

17. СЦЕНА

Баџа куца на комјјуџеру. Занеџ је. Из собе излази Немања. У руци држи два кофера. Носи их до враџа улазних. Сџуџџа.

БАТА: Прочитао сам књигу.

НЕМАЊА: И?

БАТА: Тужна је.

Немања облачи каџуџи.

БАТА: Где ћеш?

НЕМАЊА: Идем да дам интервју.

БАТА: Татјана?!
(*Смеје се*)

Пауза. Гледају се неко време.

НЕМАЊА: Не враћам се.

БАТА: Знам.

НЕМАЊА: Идем на село.

БАТА: Како је она?

НЕМАЊА: Иди па је посети. Лежи у болници већ 12 дана.

БАТА: Мрзим болнице.

НЕМАЊА: Изгубила је дете!!

БАТА: Значи, Драгољубче је мртав.
(*Пауза*)
Можда је тако боље.

НЕМАЊА: Уништио си све што је вредело у твом животу!

БАТА: Лепо је рекла, кајаћеш се.... Она ће сада живети са тобом?
Ако. Отишла је са бољим.

Немања џрилази враџима. Оџвара их.

БАТА: Како ћу сам?

НЕМАЊА: Преживећеш!

БАТА: Остани са мном.

НЕМАЊА: Овде смрди на прошлост....

БАТА: Где год будеш отишао, свој смрад ћеш носити са собом.
Проклетство остаје у нама.

НЕМАЊА: Желео сам да ти помогнем. Зато сам те и довео овде. Мислио сам да ће време излечити ране. Погрешио сам.

БАТА: Време? Ране?!

НЕМАЊА: Да. Време је да опростиш онима који су те повредили.

БАТА: Одбацила ме ко псето! Да би сачувала тајну свога греха. Мама ме послала код тетке да сакрије да ме је направила са.....

НЕМАЊА: Ћути!

Немања покрива уши рукама. Бајна му прилази. Помера му руке са ушију.

БАТА: ... Својим братом.

НЕМАЊА: Полубрат.

БАТА: И ћутање је оправдавање.

НЕМАЊА: Није знала, тек када је погинуо је сазнала да су крв...

БАТА: Знала је. Осећала је то у својој крви... Проклетство се кажњава. Није хтела да прихвати своју казну. Зато је пренела на нас!!!!

НЕМАЊА: Не...

БАТА: А твој отац је све време знао и пристао да буде сенка. Саучесник.

НЕМАЊА: Престани!!!!

БАТА: Док се наша мамица туцала са братом сваког дана, твој отац је радио...

НЕМАЊА: Молим те...

БАТА: Ајде, сенко.... Иди!
(*Смеје се*)
Твоја Караконцула ћете свуда уходити!

НЕМАЊА: Нека. Научио сам да живим са тим.

Немања отивара врати. Излази. Бајна се смеје хистерично. Гледа у врати. Баца се на њод. Из хистеричног смеха прилази у јецај.

БАТА: Опрости, брате рођени.

---

18. СЦЕНА

Мрак у соби. Баїа седи у фойељи. Гледа исїред себе. Звоно на вратиима. Баїа погледа ка вратиима. Уїали сїону ламїу. Тресе га зрозница. Неко луїа на вратиа. Баїа усїаје. Приїрчава вратиима.

БАТА: Анїела!

Оївара вратиа. Исїред нема никога. Осїавља широм оїворена вратиа. Прилази фойељи. Скида са фойеље пресвлаку. Баца је на под. Узима флашу исїод фойеље. Седне. Оївара флашу. Пије...

КРАЈ